

Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *V.* Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio viij.

Dicendo enim, Vos estis sal terrae, ostendit universam hominum infatuatam esse naturam, et peccatorum vi corruptam : et idcirco illas ab eis virtutes requirit, quae maxime ad multorum salutem procurandam necessariae sunt atque utiles. Nam qui mansuetus est ac modestus, et misericors et justus, non intra se tantummodo haec recte facta concludit, verum in aliorum quoque utilitatem praecellosos hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacificus, et persecutionem pro veritate patitur, nihilominus in commune commodum vitam instituit.

R. In medio Ecclesiae aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiae et intellectus. *V.* Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit eum. Gloria Patri. Et implevit eum.

Lectio ix.

Ne igitur putetis, inquit, ad levia vos ducendos esse certamina, neque exiguarum rerum vobis ineundam esse rationem, Vos estis sal terrae. Quid igitur? Ipsine putrefacta medicati sunt? Nequaquam : neque enim fieri potest, ut ea quae jam corrupta sunt, salis perfricatione reparentur. Non ergo hoc fecerunt, sed anterenovata, sibi que tradita, atque ab illa jam putredine liberata, aspergebant sale, et in ea novitate conservabant, quam a Domino susceperant. Liberare quippe a putredine peccatorum, Christi virtutis est : ut autem ad illa iterum non revertantur, Apostolorum curae est ac laboris.

Te Deum laudamus. 19.

Commune Confessoris non Pontificis.

IN I. VESPERIS.

Antiphonae.

Quoniam quinquaginta * tradidisti mihi : ecce alia quinquaginta superlucratum sum.

Psalmi ut in j. Vesp. de Communi Apostol. [2]

2. Euge serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, * quem cum venerit dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. xxxj.

Beatus vir, qui inventus est sine macula : et qui post aurum non abiit, nec

speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Iste Confessor Domini, colentes Quem pie laudant populi per orbem :

Hac die laetus meruit beatas

Scandere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur.

Hac die laetus meruit supremos

Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus, Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humanos animavit aurae

Spiritus artus.

Cujus ob praestans meritum frequenter,

Aegra quae passim jacere, membra

Viribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super cœli sólio corúscans

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus.

Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℞. Stulam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat, Aña. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

DEus, qui nos beáti **N.** Confessoris tui ánnua solemnitate lætificas: concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADesto Dómine supplicatióibus nostris, quas in beáti **N.** Confessoris tui solemnitate deférimus: ut qui nostræ justí-

tiae fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti **N.** Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dñm.

Pro Doctore, Aña. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.** divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum **N.** místrum tribuísti: præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñm.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Veníte. 2.

Hymn. Iste Confessor. ut supra. [97]

In I. Nocturno.

Aña. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pórmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus j.

BEátus vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non defluet: * et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pórmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Aña. Beátus istes sanctus, * qui confísus est in Dómi-

no, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus ij.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Asstiterunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis iridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiόνem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timó-

re: * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, nequando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añā. Beatus iste sanctus, qui confisus est in Domino, prędicavit pręceptum Domini, constitutus est in monte sancto ejus.

Añā. Tu es gloria mea, * tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

Psalmus iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animę meę: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsur-

ge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Añā. Tu es gloria mea, tu es susceptor meus Domine: tu exaltans caput meum, et exaudisti me de monte sancto tuo.

Amavit eum Dominus, et ornavit eum. *R.* Stulam glorię induit eum.

Pater noster. *Absolutio.* Exaudi Domine. *V.* Jube domne. *Benedictio.* Benedictiõne perpëtua.

De libro Sapiëntię.

Lectio j. Cap. iv. b et v.

Ustus si morte pręoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerabilis est non diuturna, neque annorum numero computata: cani autem sunt sensus hominis, et ætas senectutis vita immaculata. Placens Deo factus est dilectus, et vivens inter peccatores translatus est. Raptus est ne malitia mutaret intellectum ejus, aut ne fictio deciperet animam illius. Fascinatio enim nu-

gacitatis obscurat bona, et inconstantia concupiscentię transvertit sensum sine malitia. Consummatus in brevi explēvit tempora multa: placita enim erat Deo anima illius: propter hoc prope-ravit educere illum de medio iniquitatum.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. *V.* Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. — Intra.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

Populi autem videntes, et non intelligentes, nec ponentes in pęcõrdiis talia: quoniam grátia Dei et misericordia est in sanctos ejus, et respētus in electos illius. Condēmnat autem justus mortuus vivos impios, et juventus cęlestis consummata, longam vitam injusti. Vidēbunt enim finem sapiētis, et non intēlligent quid cogitaverit de illo Deus, et non munierit illum Dominus. Vidēbunt et contēmnent eum: illos autem

Dominus irridēbit. Eterunt post hæc decidētes sine honore, et in contumelia inter mortuos in perpetuum: quoniam dirumpet illos inflatos sine voce, et commovēbit illos a fundamētis, et usque ad suprēmum desolabuntur.

R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florēbit in ætērnũ ante Dominum. *V.* Plantatus in domo Domini, in atrii domus Dei nostri. — Et florēbit.

Benedictio. Spiritus sancti grátia.

Lectio iij.

Et erunt gemētes, et memoria illõrum peribit. Vēnient in cogitatiõne peccatorum suõrum timidi, et tradūcent illos ex adverso iniquitates ipsõrum. Tunc stabunt justi in magna constantia adversus eos qui se angustiavērunt, et qui abstulerunt labores eõrum. Vidētes turbabuntur timore horribili, et mirabuntur in subitacione insperatę salutis, dicētes intra se, pœnitentiam agētes, et prę angustia spiritus gemētes: Hi sunt quos habuimus aliquando in derisum, et in similitudinem improperii. Nos insensati vitam

illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre : ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. — Et invéntus. **Gloria Patri.** Et invéntus.

In II. Nocturno.

Añ. Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Psalmus iv.

QUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meae : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaudi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exaudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Añ. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Añ. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixisti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus v.

Verba mea áuribus percípe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meae, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : *

Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitudíne misericórdiae tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum veritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitudínem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in aetérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui dilígunt nomen tuum : * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Añ. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Añ. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus viij.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimí-
cum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuó-

rum : * lunam et stellas quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Añã. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ps. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur júdicium.

Pater noster. **Absolutio.** Ipsíus píetas. **Ps.** Jube domne. **Benedictio.** Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philog. t. 3.

Lectio 1b.

BEÁTI **N.** dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratió-nem linguam nostram evocávit: siquidem hódie beátus iste ad tranquillam, omnisque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatió-nem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homí-nibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissiône oráte?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Ps.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio 1b.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúráe mortes, ubi

calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insidiæ, ubi quotidíanæ sollicitúdines, ubi perpétua sibique succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres asseréntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitamque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigráverimus, fá-cile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia sublata fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccánda matéria, ubi non est meum ac tuum, frígídum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ívehens innúmeraque gignens bella.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ps.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio 1b.

Quamóbrem maximó-pere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod

quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem, reliquit, tamen in álteram ascriptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclé-sia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis: ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclé-sia, et célebritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœlestem, et Ecclé-siam primitivórum, qui conscripti sunt in cœ-lis, et ad multórum míl-lium Angelórum frequéntiam.

R. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómni-bus géntibus. **Ps.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. — Quia. **Glória Patri.** Quia.

In III. Nocturno.

Añã. Dómine, * iste sanctus habitábit in taberná-culo tuo, operátus est jústitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus xiv.

Qomine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timentes autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit :

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Añā. Domine, iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est iustitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Añā. Vitam petiit * a te, et tribuisti ei Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite

ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus xv.

Domine in virtute tua laetabitur rex : * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei : * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis : * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te : * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo : * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi : * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino : * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis : * dextera tua inveniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus

tui : * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes : * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala : * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua : * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Añā. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Domine : gloriam et magnum decorem imposuisti super eum : posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Añā. Hic accipiet * benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia haec est generatio quaerentium Dominum.

Psalmus xvij.

Domini est terra, et plenitudo ejus, * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum : * et super flumina praeparavit eum. Quis ascendet in mon-

tem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino : * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales : * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens, Dominus potens in prelio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales : * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Añā. Hic accipiet benedictionem a Domino, et misericordiam a Deo salutari suo : quia haec est generatio quaerentium Dominum.

℞. Lex Dei ejus in corde ipsius. **℞.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pater noster. **Absolutio.**
A vínculis. **℞.** Jube domne.
Bened. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Léctio vij. Cap. xij. e

IN illo témpore : Dixit
Jesus discípuis suis :
Sint lumbi vestri præcín-
cti, et lucérnæ ardéntes
in má nibus vestris. Et ré-
liqua.

Homília sancti Gregórii
Papæ.

Homil. xij. in Evangelia.

Sancti Evangélii,
fratres caríssimi,
apérta vobis est
léctio recitáta. Sed ne alí-
quibus ipsa ejus planities
alta fortásse videátur, eam
sub brevité transcúrrim-
us, quátenus ejus expo-
sítio ita nesciéntibus fiat

cógnota, ut tamen sciénti-
bus non sit onerósa. Dó-
minus dicit : Sint lumbi
vestri præcíncti. Lumbos
enim præcingimus, cum
carnis luxúriam per conti-
néntiam coarctámus. Sed
quia minus est, mala non
ágere, nisi étiam quisque
stúdeat, et bonis opéribus
insudáre, prótinus áddi-
tur : Et lucérnæ ardéntes
in má nibus vestris. Lu-
cérnas quippe ardéntes in
má nibus tenémus, cum

per bona ópera próximis
nostris lucis exémpla
monstrámus. De quibus
profécto opéribus Dómi-
nus dicit : Lúceat lux ve-
stra coram homínibus, ut
videant ópera vestra bo-
na, et glórificent Patrem
vestrum, qui in cælis est.

℞. Iste est qui ante Deum
magnas virtútes operá-
tus est, et de omni corde
* Ipse intercédát pro pec-
cátis ómnium populórum.
℞. Ecce homo sine queréla,
verus Dei cultor, ábstinens
se ab omni ópere malo, et
pérmanens in innocéntia
sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum có-
limus.

Léctio viij.

DUO autem sunt, quæ
jubéntur, et lumbos
restringere, et lucérnaste-
nére : ut et mundítia sit
castitátis in córpore, et lu-
men veritátis in operatió-
ne. Redemptóri étenim
nostro unum sine áltero
placére nequáquam po-
test : si aut is qui bona
agit, adhuc luxúriæ in-
quinaménta non déserit :
aut is qui castité præ-
éminet, necdum se per bo-
na ópera exércet Nec cá-
stitas ergo magna est sine

bono ópere, nec opus bo-
num est álquod sine ca-
stitáte. Sed et si utrúmque
ágitur, restat, ut quisquis
ille est, spe ad supérnam
pátriám tendat, et ne-
quáquam se a vítiis pro-
mundi hujus honestáte
contíneat.

℞. Sint lumbi vestri præ-
cíncti, et lucérnæ ardéntes
in má nibus vestris : * Et
vos símiles homínibus ex-
spectántibus dóminum
suum, quando revertátur
a núptiis. **℞.** Vigiláte er-
go, quia nescítis qua hora
Dóminus vester ventúrus
sit. — Et vos. **Glória Pa-
tri.** Et vos.

Pro Doctore, ℞. In mé-
dio Ecclésiæ apéruit os
ejus, * Et implévit eum
Dóminus spírítu sapién-
tiæ et intelléctus. **℞.** Ju-
cunditátem et exsultatió-
nem thesaurizávit super
eum. — Et implévit.
Glória Patri. Et implévit.

Bened. Ad societátem.

Léctio ij.

ET vos símiles homí-
nibus exspectántibus
dóminum suum, quando
revertátur a núptiis : ut
cum vénerit, et pulsáverit,
conféstim apérian ei. Ve-
nit quippe Dóminus, cum
ad júdicium próperat : pul-

sat vero, cum jam per
ægritúdinis moléstias esse
mortem vicinam designat.
Cui conféstim aperimus, si
hunc cum amóre suscipi-
mus. Aperire enim júdici
pulsánti non vult, qui exire
de córpore trépídat : et
vidére eum, quem con-
tempssisse se méminit, jú-
dicem formídat. Qui au-
tem de sua spe et opera-
tióné secúrus est, pulsánti
conféstim áperit, quia læ-
tus júdicem sústinet. Et
cum tempus propínquæ
mortis advénerit, de glória
retributiónis hilaréscit.

Te Deum. 19.

AD LAUDES,

et per Horas, Añæ.

1. Dómine quinque ta-
lénta * tradidísti mihi :
ecce ália quinque super-
lucrátus sum.

Psalm. Dóminus regná-
vit. **cum reliquis. 20.**

2. Euge serve bone, * in
módico fidélis, intra in
gáudium Dómini tui.

3. Fidélis servus * et pru-
dens, quem constituit Dó-
minus super familiam
suam.

4. Beátus ille servus, *
quem cum vénerit dómi-
nus ejus, et pulsáverit já-
nuam, invénerit vigilán-
tem.